

A photograph of an art studio. In the center, a white mannequin stands draped in a red cloth. To the right, a person is on a ladder, and another person is seated at an easel, painting. The studio is filled with various art supplies and equipment.

Αχαρτογράφητοι Τόποι Uncharted places

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΓΛΥΠΤΙΚΗΣ

Τμήμα Εικαστικών και Εφαρμοσμένων Τεχνών ΑΠΘ.

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

30.07-30.09.2020

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΟ
ΜΟΥΣΕΙΟ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΕΙΚΑΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ
ΕΦΑΡΜΟΣΜΕΝΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΕΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Αχαρτογράφητοι Τόποι Uncharted places

Εργαστήριο Γλυπτικής Τμήμα Εικαστικών και
Εφαρμοσμένων Τεχνών ΑΠΘ.

Πηγή έμπνευσης η περιοδική έκθεση του Αρχαιολογικού Μουσείου
Θεσσαλονίκης *«Από τον Νότο στον Βορρά Αποικίες των Κυκλάδων
στο βόρειο Αιγαίο»*

30.07-30.09.2020

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΟ
ΜΟΥΣΕΙΟ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΕΙΚΑΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ
ΕΦΑΡΜΟΣΜΕΝΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΕΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

«Η άκρη του κόσμου, όπως και η αρχή του, είναι στην πραγματικότητα η αντίληψή μας για τον κόσμο. Μέσα μας είναι που η θέα γίνεται τοπίο. Όταν το φαντάζομαι, το δημιουργώ. Όταν το δημιουργώ, υπάρχει. Κι εφόσον υπάρχει, τότε το βλέπω όπως κάθε άλλο τοπίο.»

Fernando Pessoa
To Βιβλίο της ανησυχίας

Το **ΑΜΘ** υποδέχεται το **Εργαστήριο Γλυπτικής του Τμήματος Εικαστικών και Εφαρμοσμένων Τεχνών του ΑΠΘ** σε μια δημιουργική συνέργεια που εξερευνά τον κόσμο της αρχαιότητας με μια σύγχρονη προσέγγιση. 37 εικαστικές ματιές στα αρχαία αντικείμενα που εκτίθενται στην περιοδική έκθεση **«Από τον Νότο στον Βορρά: αποικίες των Κυκλάδων στο βόρειο Αιγαίο»** δημιουργούν μια σύγχρονη αφήγηση που αγγίζει ένα ευρύ πεδίο θεματικών με επίκεντρο τη μνήμη, όπως αυτή βιώνεται ατομικά και κοινωνικά.

Αφετηρία του εικαστικού ταξιδιού των φοιτητριών και φοιτητών αποτέλεσε η ερμηνεία της Αποικίας με την ευρύτερη έννοια του όρου, όπως παρουσιάστηκε μέσα από τα εκθέματα της περιοδικής έκθεσης του Αρχαιολογικού Μουσείου.

Η γλυπτική, ένα ισχυρό μέσο έκφρασης ιδεών και συναισθημάτων, αποκαλύπτει τους εσωτερικούς τόπους ενός προσωπικού αποικισμού μέσα από τη διάπληση του χώρου, του όγκου, της υφής, του φωτός και της σκιάς.

Ο νέος τόπος μετοίκησης κτίζεται και μεταπλάθεται σταδιακά στο μυαλό του 'ταξιδιώτη' δημιουργού, λαμβάνοντας σχήμα και υλική υπόσταση σε πραγματικό χώρο και χρόνο.

Η ανεξάντηλη εξερεύνηση των επινοήσεων και της φαντασίας, με όχημα τα εκθέματα, σε συνδυασμό με τις προσδοκίες μιας καινούργιας αρχής σε έναν νέο τόπο, προβάλλονται στα γλυπτά των εκκολλητόμενων καλλιτεχνών.

Τα έργα της έκθεσης προέκυψαν κατά τη διάρκεια της εκπαιδευτικής διαδικασίας πάνω στη συγκεκριμένη θεματική, η οποία περιλαμβάνει την προσωπική έρευνα ποικίλων τάσεων και αντιλήψεων που προτείνονται στο εργαστήριο της κατεύθυνσης της γλυπτικής υπό την καθοδήγηση των διδασκόντων. Βασικός στόχος της διαδικασίας υπήρξε ο εποικοδομητικός διάλογος με τις φοιτήτριες και τους φοιτητές, για την καλλιέργεια της προσωπικής τους καλλιτεχνικής γλώσσας.

Άρης Κατσιλάκης
Ζέφη Αθανασοπούλου

“The end of the world, like the beginning, is in fact our concept of the world. It is in us that the scenery is scenic. If I imagine it, I create it; if I create it, it exists; if it exists, then I see it like any other scenery.”

Fernando Pessoa
The Book of Disquietude

AMTH welcomes the **Sculpture Studio of the School of Visual Arts of the Aristotle University of Thessaloniki** in a creative synergy that explores the world of antiquity with a contemporary approach. 37 visual looks at the ancient exhibits on display, in the temporary exhibition: **“From the south to the north: colonies of the Cyclades in thenorthern Aegean”**, create a timely narrative that moves towards a wide range of topics, focusing on remembrance, both in an individual and social aspect.

The departure point of students' artistic journey, was the rendering of the term Colony in the broadest sense, through the exhibits of the Archeological Museum's temporary exhibition.

Sculpture, a powerful medium of expressing ideas and emotions by manipulating space, volume, texture, light, and shadow, reveals a personal colony to inner places. The relocation is gradually constructed and modelled in the 'travelers' creative mind, putting the new place into shape, in real-time and space.

Having the exhibits as a vehicle, the aspiring artists, project on the sculptures the limitless exploration of their imagination, combined with the expectation of a brand new start in a new place.

These works of art emerged during the educational practices of the specific project, based on personal research in various trends and concepts under the tutoring of the teaching faculty in the Sculpture Studio.

The main objective of the procedure was to engage students in a stimulating dialog that will lead them to a path towards their own personal and artistic language.

Aris Katsilakis
Zefi Athanasopoulou

ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ ΕΚΘΕΣΗΣ

Συντονισμός

Αγγελική Κουκουβού, Αρχαιολόγος, Αναπληρώτρια Προϊσταμένη ΑΜΘ
Κατερίνα Μπεχτσή, Αρχαιολόγος ΑΜΘ

Επιμέλεια

Άρης Κατσιλάκης, Επίκουρος Καθηγητής Εργαστηρίου Γλυπτικής
Τμήμα Εικαστικών και Εφαρμοσμένων Τεχνών Α.Π.Θ.
Ζέφη Αθανασοπούλου, Ειδικό Εκπαιδευτικό Προσωπικό,
Τμήμα Εικαστικών και Εφαρμοσμένων Τεχνών Α.Π.Θ.
Γιώργος Πανανάκης, Ειδικό Εκπαιδευτικό Προσωπικό,
Τμήμα Εικαστικών και Εφαρμοσμένων Τεχνών Α.Π.Θ.
Μαρία Χαλβατζή, Εργαστηριακό Διδακτικό Προσωπικό,
Τμήμα Εικαστικών και Εφαρμοσμένων Τεχνών Α.Π.Θ.

Γραφιστική επιμέλεια έκθεσης

Ρωξάνη Βλαχοπούλου, γραφίστρια ΑΜΘ

Γραφιστική επιμέλεια καταλόγου

Ζέφη Αθανασοπούλου, Ειδικό Εκπαιδευτικό Προσωπικό,
Τμήμα Εικαστικών και Εφαρμοσμένων Τεχνών Α.Π.Θ.

Ηλεκτρονική υποστήριξη

Αγγελική Μονέδα, ηλεκτρολόγος μηχανικός & μηχανικός Η/Υ ΑΜΘ

Τεχνική υποστήριξη

Στέλιος Καραμπίκας, αρχιτεχνίτης ΑΜΘ
Στέλιος Αποκατανίδης, Εργατοτεχνίτης ΑΜΘ

Φωτισμοί

Τρύφωνας Αβραμίκας, ηλεκτρολόγος ΑΜΘ

Διοικητικό και Φυλακτικό προσωπικό

EXHIBITION CONTRIBUTORS

Coordination

Angeliki Koukouvou, Archaeologist, Acting Director of AMTh
Katerina Behtsi, Archaeologist

Curator

Aris Katsilakis, Assistant Professor
School of Visual and Applied Arts, AUTH
Zefi Athanasopoulou, Special Teaching Staff,
School of Visual and Applied Arts, AUTH
Maria Chalvatzi, Laboratory Teaching Staff
School of Visual and Applied Arts, AUTH
George Pananakis, Special Teaching Staff,
School of Visual and Applied Arts, AUTH

Graphic design -Exhibition

Roxani Vlachopoulou, graphic designer AMTh

Graphic design -Katalog

Zefi Athanasopoulou, Special Teaching Staff,
School of Visual and Applied Arts, AUTH

Information systems support

Angeliki Moneda, electrician-engineer & computer engineer AMTh

Technical support

Stelios Karampikas, Foreperson
Stelios Apokatanidis, Technician

Lighting

Tryfon Avramikas, electrician AMTh

Staff of Administration and Guarding

Αχαρτογράφητοι τόποι | Uncharted places

Shekine-Despina Naidi	Shekine-Despina Naidi
Ilioniu Rafael	Ilioniu Rafael
Αναγνωστοπούλου Ειρήνη	Anagnostopoulou Eirini
Αντωνιάδης Αλέξανδρος	Antoniadis Alexandros
Βαλιάνη Μαρία	Valiani Mary
Βασιλειάδου Σωτηρία	Vasileiadou Sotiria
Γούσιου Βίληη	Goussiou Villy
Ιλιονίου Ανδρέας	Ilioniou Andrei
Καραβασιλείου Κατερίνα	Karavasileiou Katerina
Κεμεντσεσιδής Οδυσσέας	Kementsetsidis Odysseas
Κεχαγιόγλου Κωνσταντίνα	Kechagioglou Konstantina
Κιφοκέρη Άννα	Kifokery Anna
Κληροδέτη Ευανθία	Klirodeti Evanthia
Κοντός Γιάννης	Kontos John
Κουτλή Ευσταθία	Koutli Efstathia
Κύδρος Χρήστος	Kydros Chris
Λέκκα Ανθή	Lekka Anthee
Λιαρετίδης Παύλος	Liaretidis Pavlos
Μανιατάκος Νικόλαος	Maniatakos Nikolaos
Μαυρωτάς Παρασκευάς	Mavrotas Paraskevas
Μίχος Κωνσταντίνος	Mihos Konstantin
Μπαστέας Μάριος Λεάνδρος	Basteas Marios Leandros
Νίκα Ευαγγελίνα	Nika Evangelina
Νικοηακάκης Κωνσταντίνος	Nikolakakis Costantinos
Ντολομπάν Σίμος	Doloban Simos
Ξανθάκη Θεολένια	Xanthaki Theolenia
Ξάνθης Κωνσταντίνος	Xanthis Konstantinos
Οικονομοπούλου-Παπαχρονοπούλου Βασιλική	Oikonomopoulou-Papachronopoulou Vasiliki
Παγγοζίδης Γεώργιος	Pagozidis George
Παπαδήμου Μαρία	Papadimou Maria
Παπακυριάκου Μαριλένα	Papakyriakou Marilena
Πεχλιβανίδου Σοφία	Pechlivanidou Sofia
Πλουμή Ασημένια	Ploumi Asimenia
Σκαρτσίλης Αντώνιος	Skartsilas Antonios
Τσέος Αντώνης	Tseos Anthony
Χαραλαμπίδης Ιερεμίας	Charalampidis Ieremias
Χατζηευστρατίου Στρατής	Chatziefstratiou Stratis

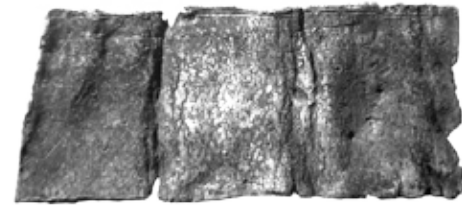

Αποδέσμευση | Disentangle

Τα ήθη, τα έθιμα και οι πεποιθήσεις των ανθρώπων, ταξιδεύουν στον χωροχρόνο. Έμπνευσή μου, το έκθεμα «Οπισθόγραφος κατάδεσμος». Πρόκειται για κατάρρες γραμμένες σε φύλλο μόλυβδου, ξόρκια εναντίον αντιζήλων, με επικλήσεις για τη διαμεσολήβηση σκοτεινών θεοτήτων. Γράφονταν σε φύλλα μόλυβδου και ρίχνονταν σε πηγάδια ή τάφους πρόωρα χαμένων νεκρών. Η λειτουργία του έργου μου είναι συμβολική. Εκδηλώνει την επιθυμία για αποδέσμευση και εξιλέωση από κάποιον κατάδεσμο. Η μαύρη κοίτη φόρμα υποδηλώνει το σημείο (πηγάδι) όπου ρίχνονταν ο κατάδεσμος, εφόσον είχε προηγηθεί επίκληση στη Λήθη, με σκοπό να διαιωνιστεί η κατάρρα. Υποδηλώνει επίσης τη σκοτεινή πλευρά που κρύβει μέσα του ο άνθρωπος. Το

έργο αποτελεί πρόταση αποδέσμευσης από το σκοτεινό μας εαυτό. Ίσως τελικά, η στροφή προς ένα καλύτερο μέλλον να βρίσκεται στο ταξίδι της εσωτερικής αλληλαγής, και όχι απαραίτητα στη μετάβαση σε ξένο τόπο.

ilirafail@gmail.com

Οπισθόγραφος Κατάδεσμος
τέλη 4ου μέσα 3ου αιώνα π.Χ.

27x17x25εκ.
μαύρο μάρμαρο Βελγίου,
κόκκινος τραβερτίτης, μόλυβδος,
λευκό μάρμαρο, ατσάλι
2020

Αμφορέας ψυχών | Soul Amphra

Βλέποντας τα εκθέματα μου καλλιιεργήθηκε η εντύπωση ότι, από την αρχαιότητα έως σήμερα οι μετακινήσεις των πληθυσμών αποτελούν γρανάζι της ιστορίας. «Αμφορέας ψυχών». Ο τίτλος του έργου μου, δηλώνει ότι οι άνθρωποι μετακινούνται, μεταφέροντας μαζί τον πολιτισμό τους, τα προϊόντα τους, μέσα στους αποθηκευτικούς αμφορείς, τα οποία σώζονται σήμερα ως δείγματα του αρχαίου πολιτισμού. Ο σπασμένος αμφορέας -σχήμα που παραπέμπει σε πλοίο, συμβολίζει το μέσο για τα μακρινά ταξίδια της εποχής και έχει φορτίο ύφασμα από αίγα, ως φυσική προστασία από τα καιρικά φαινόμενα. Τα φυλαχτά (δείγματα μικρογλυπτικής της περιόδου) σηματοδοτούν τη μεταφυσική ανάγκη του ανθρώπου για προστασία από τους κινδύνους, αντικατοπτρίζοντας το φόβο και την ανασφάλεια για την άγνωστη, νέα πατρίδα. Στόχος και σκέψη του γλυπτού καθίσταται η «αιγίδα» για όσους μετακινούνται σε ένα νέο τόπο με ελπίδα μία καλύτερη τύχη. Το σύνολο των έργων μου στρέφεται προς τη ησαυγραφία ως μέσο έκφρασης του σύγχρονου ανθρώπου, που αναζητά στις ρίζες του την ταυτότητα του.

shekinblack@gmail.com

25x45x20εκ.
Ρωμαϊκός τραβερτίτης,
μαλλί κατσίκας,
2020

Ειρήνη Αναγνωστοπούλου
Eirini Anagnostopoulou

Κληρονομιά αναμνήσεων | Inherited memories

Η κύρια έννοια που πραγματεύεται το έργο μου, είναι η έννοια της μεταβατικότητας. Οι αρχαίοι Έλληνες θεωρούσαν σημαντικό στην ταφή, ο νεκρός να έχει μαζί του τα προσωπικά του αντικείμενα. Στο συγκεκριμένο έργο, επιχειρείται μια διαφορετική προσέγγιση των ταφικών προσφορών από αυτή που συνήθιζαν οι αρχαίοι Έλληνες. Η προσφορά εδώ συνδέεται με την ξεννοιασιά και την αθωότητα που συνοδεύουν την παιδική ηλικία, την οποία αν και αφήνουμε πίσω μας, ωστόσο διαμορφώνει καίρια την ενήλικη ζωή. Εμπνεόμενη από τα εκθέματα της περιοδικής έκθεσης, χρησιμοποίησα μια ποικιλία πετρωμάτων και μάρμαρο, για να δημιουργήσω αντικείμενα πιο προσωπικά, που αποτελούν προσφορά στην παιδική ηλικία.

irini.anagnostopoulou@gmail.com

27x17x25εκ.
μάρμαρο
2020

Ειδώλιο πιθήκου
Ύστερος 5ος αιώνας π.Χ.

οκταεδρικό αγγείο
Τέλος 4ου - πρώιμος 3ος αιώνας π.Χ.

Αλέξανδρος Αντωνιάδης
Alexandros Antoniadis

Καντηλιάκια | Small lamps

Το εύρημα που μου κέντρισε το ενδιαφέρον ήταν το οκταεδρικό αγγείο, που πιθανόν να χρησιμοποιούνταν στο τελετουργικό λατρείας θεοτήτων. Εντυπωσιάστηκα από το ιδιαίτερο σχήμα του κυρίως διότι είναι τελείως διαφορετικό από το τα πρότυπα των αγγείων που βλέπουμε. Το οκτάεδρο αποτελείται από δύο τετράεδρα και είναι ένα από τα πλατωνικά στερεά. Κάθε πλατωνικό στερεό αντιστοιχεί σε ένα από τα δομικά στοιχεία του σύμπαντος. Το τετράεδρο συμβολίζει τη φωτιά και το οκτάεδρο τον αέρα. Οι στωικοί φιλόσοφοι υποστήριξαν ότι το «πνεύμα» είναι μείγμα της φωτιάς και του αέρα.

antoniadisalexandros2@gmail.com

100x70εκ
ξύλο, πηλός
2020

Μαρία Βαλιάνη
Mary Valiani

Δέλφαξ | Delphax

Βασικό μοτίβο της καλλιτεχνικής μου αναζήτησης αποτελούν τα ζωόμορφα σύμβολα – αρχέτυπα του συλλογικού ασυνειδήτου. Εμπνεύστηκα από το ειδώλιο χοίρου, το έκθεμα με αριθμό 344. Η μοναδικότητά του εντοπίζεται στο ότι απεικονίζει έναν εκσπληχνισμένο χοίρο που δε συναντάται συχνά στον ελληνικό χώρο. Τέτοια ειδώλια παραπέμπουν σε τελετουργικά επίρριψης κυοφορούσων χοίρων σε χαράδρες για καλή σοδειά. “Δέλφαξ” ονομάζεται το θηλυκό χοιρίδιο και σημαίνει ζώο - μήτρα, υποδηλώνοντας την πρωτογενή ενέργεια της γης. Στο έργο απεικονίζεται ο «γόνιμος» θάνατος με ένα κρανίο χοίρου σε στάση επιθανάτιου ρόγχου. Από εκεί με τη χρήση μιας οστικής σύνθεσης ξεπροβάλλει μία λευκή, ανθίζουσα γυναικεία φιγούρα με τα

χέρια στην ανάταση, συμβολίζοντας την επάνοδο της Περσεφόνης και τον ερχομό της άνοιξης. Με το γλυπτό «Δέλφαξ» - η δημιουργία του οποίου στάθηκε προσωπική ανάγκη λόγω του πρόσφατου βιώματος της απώλειας - προσέλαβα το ταξίδι από τη μητρόπολη στις αποικίες ως το πέρασμα από το θάνατο στη ζωή.

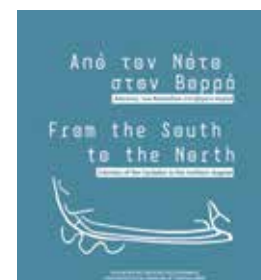
valianimary@hotmail.com

30x25x20εκ.
οστά ζώων, ρητίνη,
επιχρωματισμένο ξύλο
2020

Ειδώλιο χοίρου
5ος αιώνας π.Χ.

Σωτηρία Βασιλειάδου
Sotiria Vasileiadou

Ό,τι παίρνω μαζί μου | That which I carry with me

Τι θα κουβαλούσα μαζί μου αν έφευγα σε άηλο τόπο;
Υλικά πράγματα όπως τα αγαπημένα μου αντικείμενα, άυλα όπως τις μνήμες και τις συνήθειες μου.

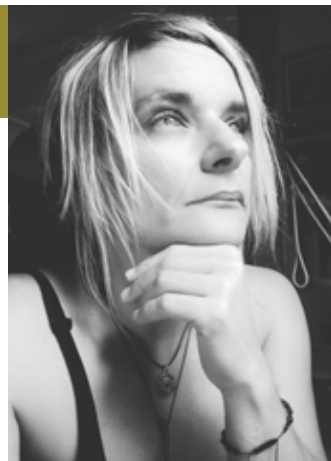
Τα ειδώλια των ανθρώπινων μορφών που βρέθηκαν στη θάσο και την Άκανθο καθώς και ο τρόπος που οι καλλιτέχνες εκείνης της εποχής δούλεψαν με τον πηλό, κέντρισαν το ενδιαφέρον μου. Για ποιο λόγο να χρησιμοποιήθηκαν άραγε τα ειδώλια και από ποιους ανθρώπους; Πόσο σημαντικά ήταν για τον καθένα; Θα υπήρξε σίγουρα μια πιο πνευματική σύνδεση μαζί τους, είτε υπήρξαν ανθρωπόμορφες θεότητες, είτε καθημερινοί άνθρωποι.

Στη σημερινή εποχή θα μπορούσα να σκεφτώ τα ειδώλια ως μια αναπαράσταση της καθημερινότητας των ανθρώπων, των σχέσεων μεταξύ τους και την εσωτερική τους σύνδεση ως άτομα. Πως το κάθε άτομο αντικατοπτρίζει το εγώ του στους άλλους;

sotivasiliadou@gmail.com

25x25x20εκ.
κεραμικό από λευκό πηλό
2020

Βίληη Γούσιου
Villy Goussiou

Snakes & Ladders

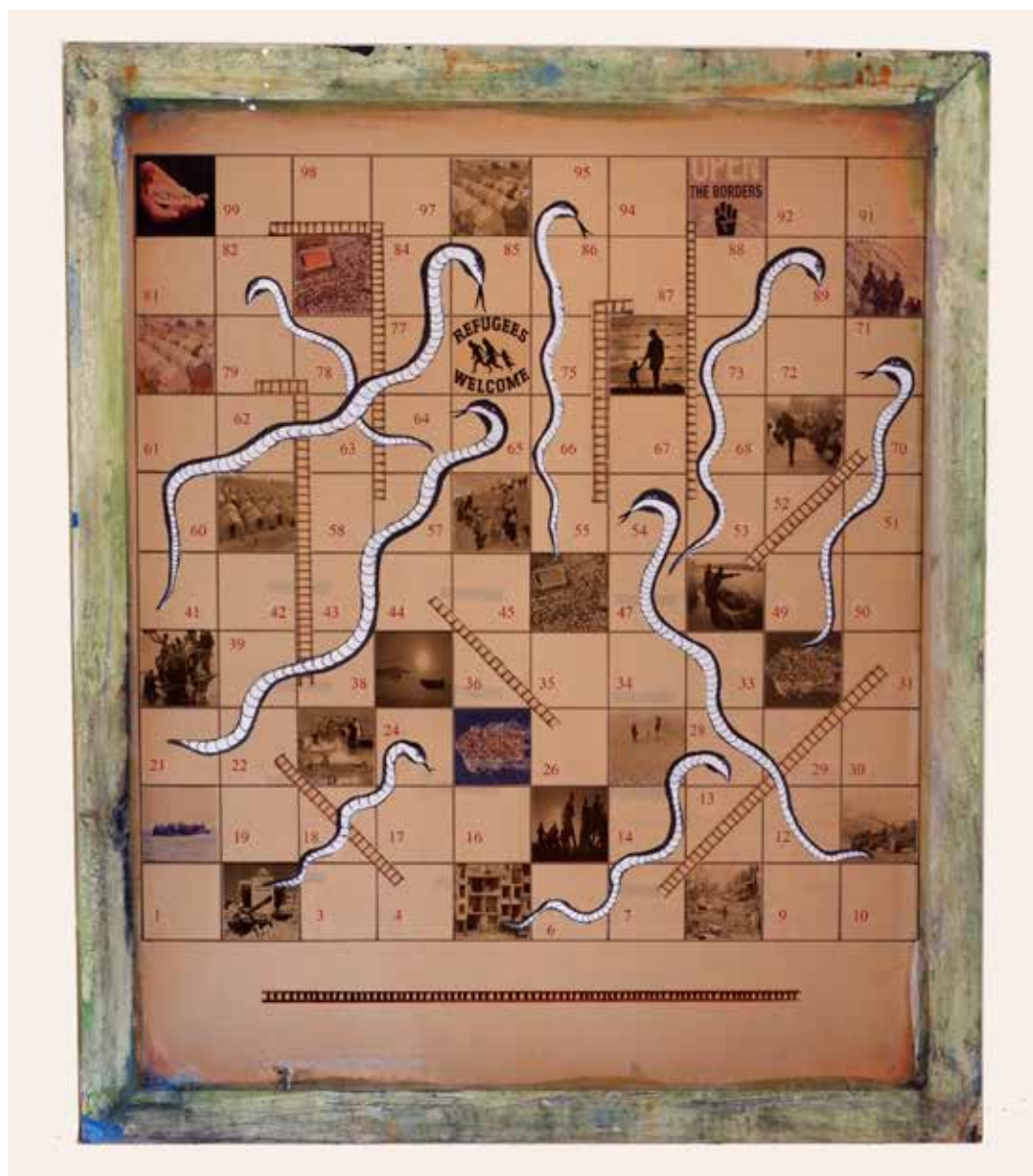
Ίσως κάποιοι να έχετε παίξει το επιτραπέζιο Φιδάκι. Παίζεται σε πινάκα με τετράγωνα, από τα οποία κάποια έχουν σκάλες και κάποια φιδάκια. Σκοπός του παιχνιδιού είναι να φτάσει κάποιος από τους παίκτες πρώτος στο τελευταίο τετράγωνο. Το Φιδάκι βασίζεται στη τύχη και έχει μια ιστορία πολύ παλιά, ξεκίνησε ως παιχνίδι για να διδάξει την ηθική πριν 2000 χρόνια στην Ινδία.

Σ' αυτή την εκδοχή του παιχνιδιού αποτυπώνεται η περιπέτεια όλων εκείνων των ανθρώπων που παλεύουν σε θαλασσοδαρμένες, τρύπιες βάρκες, ξεριζωμένοι λόγω πολέμων ή διώξεων.

Πρόσφυγες και μετανάστες σε ευάλωτη θέση καταδικασμένοι σε μια ανυπόφορη κατάσταση, εγκαταλειμμένοι στη τύχη θέτουν τη ζωή τους σε κίνδυνο.

Μοναδική τους ελπίδα το άσυλο.

asteraki300@hotmail.com

70x50
κεραμικό από λευκό πηλό

Αντρέι Ιλιονίου
Andrei Ilioniu

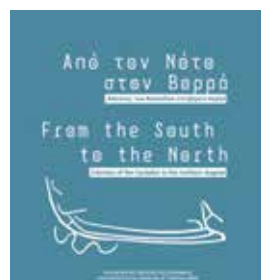
Αλλοίωση | Alteration

Τα οκταεδρικά αγγεία, αντικείμενα που χρησίμευαν στις τελετουργίες του θεού Ήλιου αποτέλεσαν την πηγή έμπνευσής μου. Οι άνθρωποι στην αρχαιότητα είχαν βαθιά επιθυμία να λατρεύουν κάτι ανώτερο και ιερό όπως ο θεός Ήλιος. Τη σύγχρονη εποχή, η αθηματώδης ανάπτυξη της επιστήμης και της τεχνολογίας, έχουν αλλοιώσει την έννοια της λατρείας σε μια ενέργεια που λειτουργεί περισσότερο πρακτικά, παρά πνευματικά. Ο ήλιος στο σύγχρονο κόσμο δεν αποτελεί θεότητα φυσικά, αλλά μια εκμεταλλεύσιμη μορφή ενέργειας με χειροπιαστό παράδειγμα τα φωτοβολταϊκά συστήματα.

Το έργο μου πραγματεύεται τη συγκριτική σχέση της έννοιας της λατρείας τότε και τώρα. Τη σύγκριση αυτή, την απεικονίζω με δύο υλικά: το γυαλί και το μέταλλο. Το γυάλινο κομμάτι συμβολίζει τη λατρεία του θεού Ήλιου, ενώ η γεωμετρική μεταλλική κατασκευή, τοποθετημένη πάνω στην ρωγμή του γυαλιού, συμβολίζει την τεχνολογική εξέλιξη και την αλλοίωση που προκλήθηκε.

ailioniu@gmail.com

οκταεδρικό αγγείο
Τέλος 4ου - πρώιμος 3ος αιώνας π.Χ.

57x40x40εκ.
σίδερο, γυαλί

Κατερίνα Καραβασιλείου Katerina Karavasileiou

Τα δεσμά | The shackles

....γιατί Ύμνο ανδρείας θέλω να ψάλλω
γι' Αυτούς
που χωρίς σταλαγματιά νερό
σαν πέτρες μεγαλώσανε
και ψάχνοντας αντίστροφα
να βρουν νερό και φως
πέτρινες ρίζες άπλωσαν
και άλωσαν
υπόγεια
κι αντίστροφα την πόλη.

Κατερίνα Γώγου, Μούσα της Νύχτας, Απόντες 1986

Το έκθεμα αναφοράς είναι το ζεύγος σιδερένιων δεσμών, που βρέθηκαν σε ταφές. Η περιγραφή του αναφέρει ότι τα φορούσαν δούλοι, κατάδικοι, μεταλλωρύχοι, ψυχικά ασθενείς. Μάλιστα, οι άνθρωποι αυτοί θάβονταν με τα δεσμά τους. Παρουσιάζονται ως ξεχασμένοι από την ιστορία. Κατευθείαν η σκέψη πήγε σε αυτούς που τα φορούσαν, στην καθημερινότητά τους, τη ζωή και τον αγώνα τους.

Το έργο μου περιλαμβάνει δεσμά ακουμπισμένα στο πάτωμα, φτιαγμένα από ήλαση, χώμα και σπόρους, αντιστρέφοντας την αίσθηση του αρχικού εκθέματος. Στη βαρύτητα και στιβαρότητα του μετάλλου αντιπαρά τίθεται η ελαφρότητα του υλικού και το συναίσθημα που μας προκαλεί το χώμα: μια τρομακτική οικειότητα, που είναι το ίδιο κοντά στο θάνατο όσο και κοντά στη γέννηση. Εξίσου μεγαλειώδη και τρομακτικά και τα δυο. Κάθε σπόρος που φυτεύτηκε εκεί, κρύβει μέσα του μια μοναδική πραγματικότητα, μια πιθανή δυνατότητα, που όμως δίνει άνισο αγώνα επιβίωσης με τις συνθήκες. Ο θεατής του έργου καλείται να χαμηλώσει, για να δει από κοντά και να κατανοήσει τις συνθήκες, την πραγματικότητα και την προσπάθεια του σπόρου, διαπιστώνοντας ότι η φύση είναι ο πιο κατάλληλος δρόμος κατανόησης της ύπαρξης και ίσως να δώσει ή απλώς να αφεθεί και να νιώσει, τις απαντήσεις σε κάθε ερώτηση.

katkatr@gmail.com

Ζεύγος σιδερένιων δεσμών
(Πέδαι), 4ος - 3ος αιώνας π.Χ.

80x90x15εκ.
Χαρτοποιτός, χώμα, σπόροι
2020

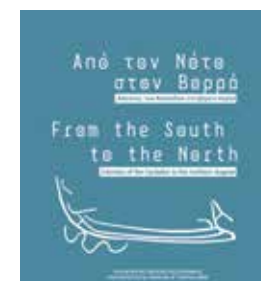
Οδυσσέας Κεμεντσεσίδης Odysseas Kementsetsidis

Αντίνοος | Antinoos

Οι κοινωνίες μεταναστεύουν ευελπιστώντας σε ένα καλύτερο μέλλον, παίρνοντας μαζί τους παραδόσεις και κουλτούρες. Έτσι στον καινούριο τόπο δημιουργείται μια νέα πατρίδα, ένα κράμα πολιτισμών επηρεασμένο τόσο από το παρελθόν όσο και από τις νέες συνθήκες.

Το έργο μου αποτελείται από ποικίλα υλικά με συμβολική αξία. Η βάση, κατασκευασμένη από σίδερο και γύψο, συμβολίζει τα θεμέλια που βάζει η κοινωνία για τις νέες ιδέες. Το γλυπτό πάνω στη βάση είναι φτιαγμένο από γύψο και ξυλάκια. Τα λευκά σημεία του γύψου αναφέρονται στην κληρονομιά του πολιτισμού που είναι έτοιμος να εξελιχθεί. Η μαύρη πλευρά είναι το άγνωστο και οι καινούριες ανακαλύψεις που έπονται.

odyssegk@vis.auth.gr

145x75x45εκ.
Γύψος, ξυλάκια, σίδερο
2020

Κωνσταντίνα Κεχαγιόγλου
Konstantina Kechagioglou

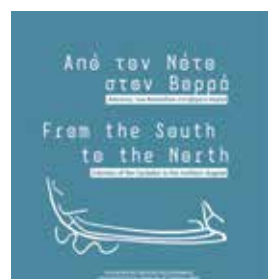
Κλεψύδρα | Hourglass

Το έργο μου έχει ως αναφορά την εξέλιξη της μορφής των πόλεων. Στόχος μου είναι να δείξω την μετάβαση από την παλιά πόλη στο (πάνω μέρος της κλεψύδρας) στην καινούργια πόλη. Τα υλικά και οι υφές που χρησιμοποιήθηκαν ενισχύουν την πρόθεση της αντιπαράθεσης του παλαιού με το καινούργιο. Χώμα, τζιβες, πηλός και το ξύλο για την παλιά πόλη ενώ και για την καινούργια λείες κεραμικές φόρμες από λευκό πηλό.

konnakeh21@gmail.com

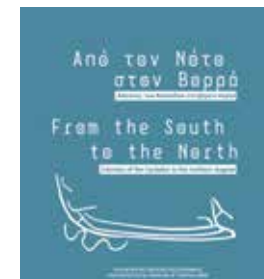
25x25x50εκ.
χώμα, τζίβια, πηλός, κεραμικό
2020

Μια βαλίτσα συναισθήματα | A suitcase of emotions

Ανεπιθύμητος στον τόπο σου, ξεκινάς για ένα ταξίδι στο άγνωστο. Παίρνεις μαζί σου ότι μπορείς, όνειρα, επιθυμίες, πρόσωπα και αναμνήσεις. Τα κλείνεις όλα σε μια βαλίτσα και φεύγεις. Είναι απαραίτητα, ώστε αυτός ο καινούριος και διαφορετικός τόπος να μοιάσει κάποτε οικείος, να γίνει κάποτε δικός σου.

anna.kifo@yahoo.com
instagram: [anna.kifo](https://www.instagram.com/anna.kifo)

42x36x48εκ.
κεραμικό, μεταξοτυπία
2020

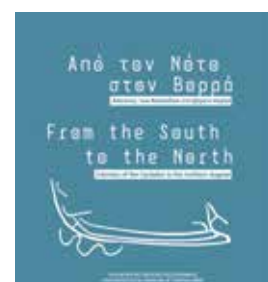
Ευανθία Κληροδέτη
Evanthia Klirodeti

Το κουβάρι | The skein

Δεν υπάρχει αντικείμενο χωρίς σκιά μετά την αυγή. Κάθε ον, άψυχο ή έμψυχο φέρει τον εαυτό του και τη «μνήμη» του. Τον εαυτό του, μόνο... Τη μνήμη του. Το υπόλοιπο της προηγούμενης ημέρας. Ίσως και όλων των άλλων ημερών. Τις σκιές του. Στη σκιά του, το χθες που ήταν αληθινό, η ιστορία του, η ταυτότητα του, η πατρίδα του. Όλα ένα συνονθύλευμα. Οι μνήμες στριφογυρίζουν σαν μικρά παιδιά γύρω από τα πόδια μας και διαπλέκονται με το τώρα, και μπερδεύονται χωρίς να μας ρωτήσουν. Ευχάριστα πολλές φορές. Νοσταλγικά ή κουραστικά και ανυπόφορα κάποιες άλλες. Και το κουβάρι πλέκεται. Και στριφογυρίζει. Δεν θα σε ρωτήσει ούτε με τι βελονιά, ούτε με τι ρετάλι θα σου κάνει το μπάλωμα. Όύτε ακόμη με τι χρώμα κλωστή. Κι αν νομίζεις

πως στα χέρια σου είναι τα υλικά. Κι αν νομίζεις πως εσύ κρατάς το νήμα. Το κουβάρι θα κάνει τα δικά του. Κι απλά θα κυλήσει και θα συλλέξει ό,τι συναντήσει μπροστά του σε μια κοιλάδα αχατογράφητη, φτιαγμένη από ρεαλισμό, όνειρα και ψευδαισθήσεις...

klirodeti@vis.auth.gr

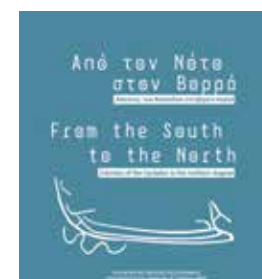
45x45x40εκ.
ύφασμα, κομπορέλι, σύρμα,
συρματοπλέγμα
2020

Ιωάννης Κόντος
John Kontos

Lost State

Το έργο μου αναφέρεται σε έναν φανταστικό κόσμο. Σε μία αποικία αγγέλων σε επίπεδη γη, (flat earth) που σταδιακά φθείρεται. Η ιδέα μου ξεκινάει από το παρελθόν, τον 17ο αιώνα όπου οι άνθρωποι πίστευαν στη θεωρία της επίπεδης γης. Χρησιμοποιώ εύθραυστα υλικά όπως το γυαλί γιατί θέλω να δείξω ότι τα όνειρα μπορεί να είναι λαμπερά και όμορφα μεν, αλλά ταυτόχρονα είναι πολύ ευαίσθητα και μπορεί να σπάσουν.

jkontos93@hotmail.com
instagram: @apollon_sol

30x30x25εκ.
γυαλί αμμοβολής, υγρό γυαλί,
πηλός
2020

Ευσταθία Κουτλή
Efstathia Koutli

Για αυτούς που έφυγαν | For those who left

Για τις πόλεις που δεν χαρτογράφησε ποτέ κανείς.
Για το χώμα που σκέπασε και δεν έχτισε την τελευταία κατοικία.
Για την ανάμνηση ενός προσώπου που ξεκίνησε ένα ταξίδι προς το άγνωστο.
Για την αναζήτηση μιας καινούργιας πατρίδας.
Για μια γη που γεννά και θάβει τα παιδιά της.
Μια παραμορφωμένη ανάμνηση κάποιων που δεν θα μάθουμε τι απέγιναν.
Ένας φόρος τιμής για όσους χάθηκαν στην αναζήτηση ενός αχαρτογράφητου τόπου.

koutlisia@gmail.com
[instagram: @sia_koutli](https://www.instagram.com/sia_koutli)

Διαστάσεις
μεταβλητές
γυάλινα βάζα, χώμα,
πηλός
2020

Χρήστος Κύδρος
Chris Kydros

Αχινός στα βράχια | Urchin on rocks

Το έργο μου είναι εμπνευσμένο από τα κεραμικά οκταεδρικά αγγεία (4ος - 3ος αι. π.Χ) που χρησιμοποιούνταν σε ιατρευτικά τελετουργικά στην πρώιμη ελληνοιστική περίοδο.

chriskydros@gmail.com

οκταεδρικό αγγείο
Τέλος 4ου - πρώιμος 3ος αιώνας π.Χ.

30x30x40εκ.
χαρτόνι, ξύλο, ενισχυμένο
τσιμέντο

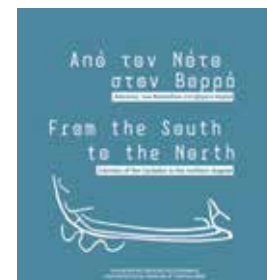
Ανθή Λέκκα
Anthee Lekka

Τελευταία πατρίδα | The last homeland

Όπως σε κάθε μάχη υπάρχουν οι απώλειες, ομοίως και στη προσπάθεια για μετανάστευση, υπάρχουν οι μελανές σελίδες θυμάτων, τα οποία δεν κατόρθωσαν να φτάσουν στη δική τους 'Γη της επαγγελίας'. Το έργο αποτελεί φόρο τιμής στις ζωές που χάνονται στην αναζήτηση ενός βιώσιμου τόπου διαμονής και μίας λύτρωσης που παραμένει ανεκπλήρωτη. Η επιλογή των βιομηχανικών υλικών προσδίδει τη βαρύτητα/σταθερότητα μιας κατάστασης μη αναστρέψιμης. Το τσιμέντο ως βασικό κατασκευαστικό υλικό παραλληλίζεται με τις βασικές προδιαγραφές του δυτικού κόσμου για προσφορά στέγης, αλλά αναφέρεται συγχρόνως και στην τακτική βασανιστηρίων που ακολουθούνταν παλαιότερα για έναν φρικτό και αγωνιώδη θάνατο στον πυθμένα.

Οι μεταλλικές αναμονές δηλώνουν μία ατέρμονη κατάσταση, καθώς ο χαμός ξενιτεμένων εξακολουθεί να 'κτίζεται' από την αρχαιότητα ως τη σύγχρονη εποχή.

anthussa@gmail.com, [x__an__x](#)

40x40x40εκ.
Μικτή τεχνική
2020

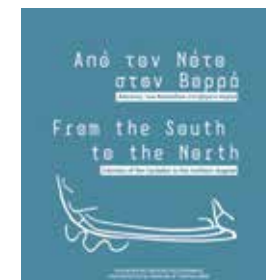
Παύλος Λιαρετίδης
Pavlos Liaretidis

Γεω-ενάθλιες μνήμες στα σπήλαια της ιστορίας | Geo-marine memories in the caves of history

Μνήμες ακόμα ανεύρετες στο σπήλαιο του χρόνου -σημάδια μακρινής ζωής, κρυμμένες στην ιστορίας τα μονοπάτια, αθώρητες στέκουν στην γη μέσα τη φιλική αγκαλιά με χώμα μπόλικο πασπαλισμένες και στην θάλασσα ταξιδεύουν τα πελάγη με άσπρο επίχρισμα στο σώμα τους το προστατευτικό αλάτι.... Σα δέντρα ρίζωσαν και άπλωσαν τα κλαδιά τους, στο τρίγωνο, που μέσα του συνομιλούν το παρελθόν της ύπαρξής τους με το παρόν των τωρινών και των ερχόμενων το μέλλον. Μνήμες εν αναμονή του χεριού, της ανάσας των ανθρώπων, που θα τις φανερώσουν, για να νοιώσουν πια κι αυτές ότι υπάρχουν, να μιλήσουν σ' όλες τις «γλώσσες» τους, να υπενθυμίσουν, να συμβουλευθούν, να προειδοποιήσουν....όπως χρόνια και χρόνια... Με πυξίδα του νου και αστρολάβο την ψυχή, οι αχατογράφητοι τόποι της ιστορίας προσκαλούν και προκαλούν μυστικά και επίμονα στον κόσμο τους, που και δικός μας είναι, γεμάτος με ανάσες ανθρώπινες και έργα του Ανθρώπου...

paulsolakidis@gmail.com
https://www.instagram.com/paulos._/

38x90x42εκ.
γύψος, χώμα, κρυσταλλικό αλάτι,
ρίζες φυτών
2020

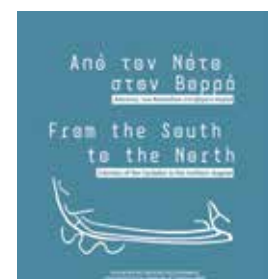

Νικόλαος Μανιατάκος
Nikolaos Maniatakos

Η συνάντηση των θεών | The meeting of the gods

Σαν βράχοι. Αναδύονται. Ο μεγάλος φαύλος κύκλος.
Σαν την Γη και την Μοίρα που έπλασαν πλάσματα,
και αυτά με την σειρά τους έδωσαν ζωή στον 'τόπο'.
Ευλαβικά θα προσευχηθώ για τα μυστήρια του κόσμου τούτου.

maniniko@vis.auth.gr

κεραμικό
2020

Παρασκευάς Μαυρωτάς
Paraskevas Mavrotas

Αχαρτογράφτοι Τόποι | Uncharted places

Σε ένα τραπέζι χρονοφορεμένο, θα καθίσω και θα αρμενίσω σε πελάγη που δεν είδα
πότε, κουβαλώντας αναμνήσεις και επιθυμίες. Θα στοχαστώ και θα δειπνίσω στην
σάρκα του συμβολικού.

pdmavrot@gmail.com

Φορητός Βωμός,
Κλασικοί χρόνοι

Διαστάσεις μεταβλητές
σύνθεση αντικειμένων,
πηλός
2020

Κωνσταντίνος Μίχος Konstantin Mihos

Bunker

*«Είμαι ένας ασήκωτος ογκόληθος, που καλέστηκα να μετακινηθώ.
Κρατώ μέσα μου στιγμές, πόνους, ευτυχίες.
Το εσωτερικό μου δίνει δύναμη στο περίβλημα μου και με κάνει άτρωτο.
Όσες εξωτερικές συνθήκες κι αν αλληλάξουν, όσες θάλασσες κι αν διασχίσω, θα είμαι ο ίδιος
αλώβητος ογκόληθος.
Η σταθερότητα μου παραμένει όσο φαινομενικά είμαι κινητός.
Εγώ είμαι η αποικία μου, όχι το χώμα που πατώ.»*

Παύλος Παπαδημητρώπουλος

Το οχυρό πυροβολείο αντικατοπτρίζει τον άνθρωπο. Δημιουργεί ένα σκληρό τσιμεντένιο καβούκι για να προστατευτεί από ένα ξένο περιβάλλον. Παράλληλα, μέσα του φυλάει όλες τις ξεχωριστές αναμνήσεις και ιδιαίτερες στιγμές της ζωής του, τις οποίες κουβαλάει μαζί του σαν ένα πολύτιμο αγαθό, προστατεύοντας τες, για να του θυμίζουν ποιος πραγματικά είναι όπου και να βρίσκεται.

Konstantinmihos02@gmail.com

https://instagram.com/constantine_._._?igshid=1rtaitc0x5pvlww

60x60x80εκ.
φελλίζολ με τσιμέντο
2020

Μάριος-Λέανδρος Μπαστέας Marios-Leandros Basteas

Άτιτλο | Untitled

Ο άνθρωπος όταν βρίσκεται στο χώρο του, μπορεί να κοιτά την ιδέα και τον χρόνο μέσα από τα γεγονότα, τοποθετούμενος σε ένα επίπεδο, όπου η ύλη αποτέλεσε σύνδεσμο και ενοποιητικό στοιχείο. Τι συμβαίνει όταν εξαϋλώνομαστε μέσω συνθηκών που προσβάλλουν και υποχρεώνουν σε μεταναστεύσεις; Ποια τα στοιχεία που ξεχαρβαλώνονται στη διαδρομή; Πάντα περιτριγυρισμένοι απ' το θάνατο, αναζητούμε την κατανόησή του, πορευόμενοι και αφουγκραζόμενοι το ανθρώπινό μας όχημα και τα δημιουργήματά του. Η γλυπτική δημιουργεί χώρο ελεύθερο. Κάθε δήλωση στη γλώσσα της, παραμένει αιώνια και αυτή είναι η αξία που προσεγγίζει. Δημιουργεί κόσμο πάνω στον κόσμο έτοιμο προς διαμονή. Παρατηρούμε όμως, πως η ίδια χάνεται πρώτη στη σύγχρονη πραγματικότητα. Δεν μπορεί να επανέλθει στην αρχική της κατάσταση και δε χωρά σε δωμάτια βελτίωσης (όπως μια ταινία). Η αύρα του έργου τέχνης σταδιακά εξαφανίζεται και το μέσο θεοποιείται. Για να μπορέσει κανείς να κοιτάξει εντός του όλου, αρκεί να σταματά να παρατηρεί. Όχι όμως και να κινείται.

leandrosmarios@gmail.com

<https://www.instagram.com/leandros.marios/?hl=el>

60x60x80εκ.
μάρμαρο, κεραμικά, γύψος, pla,
γυαλί, οστό, λάμπα led, μέταλλο
2020

Νίκα Ευαγγελίνα
Nika Evangelina

Πόλις-Κράτος | City-State

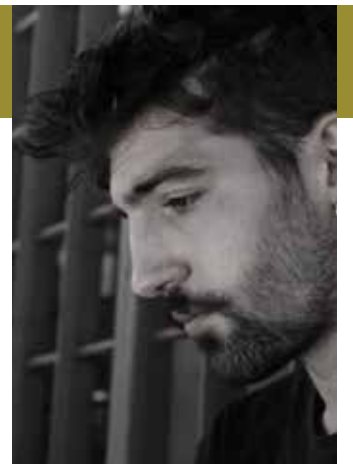
Μέσα στο πλαίσιο του αποικισμού, φαίνεται σαν μία μερίδα της κεντρικής πόλης να φεύγει και να εγκαθίσταται αλλού. Αυτή, όπως και όλες οι υπόλοιπες, όπου και αν τοποθετηθούν παραμένουν κομμάτια του κεντρικού παζλ που χωρίστηκαν ψάχνοντας για καινούργια μέρη να 'κουμπώσουν'. Παρότι πολλές πόλεις-κράτη εξελίχθηκαν και ανεξαρτητοποιήθηκαν πολιτισμικά, η μητρόπολη είναι εκείνη που, αν και 'σπασμένη', παραμένει η βάση, η αρχή.

nikaevang@gmail.com
[@evangelinanika](https://www.instagram.com/evangelinanika)

36,5x30x26,5εκ.
μέταλλο,
αθηκάς, μπάλα,
φελλός, χαλίκι
2020

Κωνσταντίνος Νικολακάκης
Costantinos Nikolakakis

Συνθήκη Ισορροπίας | Balance Treaty

Το έργο "Συνθήκη Ισορροπίας" αναφέρεται στο ενδιαμέσο πεδίο, μεταξύ της συνείδησης του εαυτού, και ίσως του κόσμου, με μία έννοια της κατεύθυνσης - του καθενός από εμάς πάνω στην γη. Προσπαθώ να εκφράσω ένα σύστημα ισορροπίας, μία εναλλακτική μεσημβρινή γραμμή, η οποία αναδιαμορφώνεται και επαναδιαπραγματεύεται την συνθήκη της, όπως ένα ανεμούριο, σχεδιασμένο, όμως έτσι ώστε, να καταδεικνύει την διεύθυνση ενός ανέμου, εντέλει ενωτικού. Ενωτικού με την έννοια πως: δεν είναι δυνατόν κάποιος να σταθμίσει ένα από τα σημεία του ορίζοντα, ώστε να γνωρίσει την θέση του, χωρίς να λάβει υπόψιν του, και τα υπόλοιπα τρία σημεία. Χωρίς εξαιρέσεις. Χωρίς αποκλεισμούς.

Kon4nik@gmail.com
[kon4nik](https://www.instagram.com/kon4nik)

50x74x125εκ.
μέταλλο
2020

Σίμος Ντολομπάν
Simos Doloban

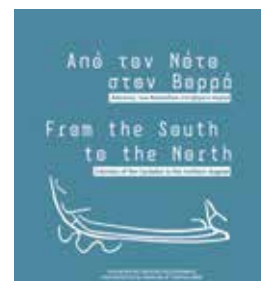
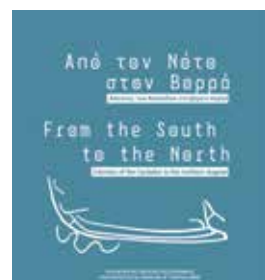
Άτιτλο | Untitled

Έργο εμπνευσμένο από ιατρευτικά αντικείμενα της έκθεσης “Από τον Νότο στον Βορά”

simossimoff@gmail.com

κεραμικό, ξύλο
2020

50X25εκ.
κοτετσόσυρμα, πηλός
2020

Θεολένια Ξανθάκη
Theolenia Xanthaki

Θραύσματα | Fragments

Θραύσμα της αιωνιότητας στον συγκεκριμένο χωροχρόνο -η διάρκεια μιας ανθρώπινης ζωής. Θραύσματα των ονείρων παρόντα σε όλα τα έργα των χειρών. Σήματα, που ορίζουν τους αχατογράφητους τους τόπους. Εν τέλει, «χους ην και εις χουν απελεύσει».

Στο ενδιάμεσο όμως τα συγκολλημένα θραύσματα δοξάζουν την συνέχεια των πραγμάτων. Και τα κενά, θυμίζουν την ευθραυστότητά, την μοναδική πύλη εισόδου των καινών.

Οι αποχρώσεις αφορίζονται από τις ρωγμές, ενώνοντας το ανθρώπινο Όλον, πάντοτε μεγαλύτερο από το άθροισμα των μερών του.

Ίσως τελικά, στον παρόντα αιώνα να πρέπει να διακρίνει κανείς δι'εσόπτρου εν αινίγματι.

theolenia@gmail.com

Κωνσταντίνος Ξάνθης
Konstantinos Xanthis

Εκκολλητόμενες δυνατότητες | Hatched potentials

Έχοντας ως αναφορά τον τίτλο της περιοδικής έκθεσης του ΑΜΘ «Από τον Νότο στον Βορρά» δημιούργησα ένα έργο σε κατακόρυφη ανάπτυξη με βασικό στοιχείο το αυγό, εμπεριέχοντας τις έννοιες του εγκλεισμού, της προετοιμασίας και της εκκολλητόμενης δυνατότητας. Ένα αυγό που περιέχει μία μορφή που είναι έτοιμη να εκκολληθεί και να αναπτυχθεί. Επεκτείνεται λοιπόν εκτός της φόρμας που την περιέκλειε με ένα οικοδόμημα, ενώ ταυτόχρονα καταφέρνει να ισορροπήσει όρθια, στο ένα της πόδι.

Το ζήτημα της ισορροπίας είναι σημαντικό στις αναζητήσεις μου, και αποτελεί το λόγο που επιλέγω τον πηλό ως μέσο έκφρασης. Ο πηλός δεν

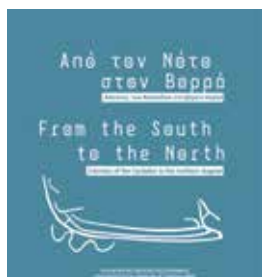
είναι τίποτα άλλο παρά χώμα, λάσπη. Είναι έρμαιο της βαρύτητας. Με την πρώτη ευκαιρία, όσο ψηλά και αν βρίσκεται, θα κυλήσει προς τα κάτω. Ψημένος, είναι επίσης τρομερά εύθραυστος, όσο σχεδόν το γυαλί. Δεδομένων των ιδιοτήτων αυτών, το κατόρθωμα της κεραμικής μορφής να ορθοστατήσει και να αναπτυχθεί κατακόρυφα στον χώρο είναι αξιοσημείωτο, ίσως τόσο, όσο μίας επιτυχημένης μετανάστευσης.

xanthisk2@gmail.com

<https://www.instagram.com/costa.xanthis/?hl=el>

40x40x77εκ.
κεραμικό, μεταλλο
2020

Γιώργος Παγγοζίδης
George Pagozidis

...στα όνειρα πέτυχα τα πάντα (Φερνάντο Πεσσόα) In dreams I have achieved everything (Fernando Pessoa)

Γεωγραφία: ειμαρμένη των απόντων

Στράβων ο Γεωγράφος

Όταν ο Πεσσόα άνοιξε τον δρόμο για τους κονκισταδόρες

Όταν οι Νοβάις – νεαροί Τουρμάτορες -ξεκίνησαν με τις ασπίδες τους να δώσουν ένα μάθημα σκληρό στον Σαλαδίνο. Είχαν όλοι τους βαδίσει στα μονοπάτια των πρώτων αποίκων που σκόρπισαν από την Magna Grecia μέχρι τις όχθες του Τίγρη και του Ευφράτη. Όλοι αυτοί δεν χαρτογράφησαν ποτέ τα όνειρα τους, μα τα εναπόθεσαν σαν το καράβι του Φιτζκάρλντο, πάνω στις έρημες κορυφές των βουνών.

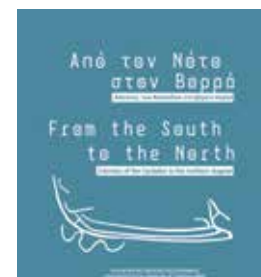
Σήμερα η Οργή και η Ενοχή που έσπειραν επιστρέφουν μέσα από το Λυβικό πέλαγος ξανά στην Ευρώπη. Το καράβι – φάντασμα δεν είναι ο Ιπτάμενος Ολλανδός.

Είναι τα μικροσκοπικά φέρετρα χιλιάδων παιδιών που ακολουθούν μια Χρυσή Σημαία, ένα Χρυσό Μαξιλάρι για να αναπαυθούν, μία Χρυσή Σαπουνόφουσκα που έβαλε πλήρη από τα Παράλια για τις Βρυξέλλες. Για να θυμηθώ τον Τυφλό Ποιητή, είναι αυτό

ευκαιρία για Πατροκτονία μας ενάντια στους Θεούς(;) Όπως θα έλεγε και ο Μπόρχες ...Ράγκνα.

managemet@pago.gr

<https://www.thecarlosreidgallery.com/George-Pago>

48x37x225εκ.
σίδηρος, ξύλο, π्लाστικό,
ύφασμα, βαμβάκι
2020

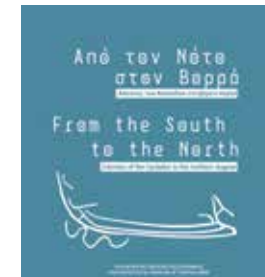
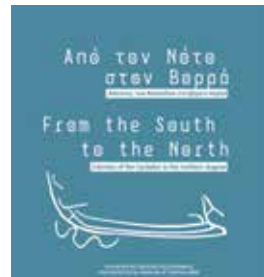

Βασιλική Οικονομοπούλου-Παπαχρονοπούλου Vasiliki Oikonomopoulou Parachronopoulou

Άτιτλο | Untitled

Το έργο δημιουργήθηκε με αφορμή το ενδιαφέρον μου για τη μελέτη του φυσικού περιβάλλοντος των αποικιών και της ανάγκης που νιώθει ο άνθρωπος να προστατευτεί, είτε από την ίδια τη φύση είτε από επικείμενες επιθέσεις άλλων ανθρώπων. Πηγή έμπνευσης είναι το περιβάλλον και οι οργανικές μορφές του, στο οποίο δημιούργησαν τις αποικίες τους οι Κυκλαδίτες.

silonika@hotmail.com
<https://oikonomopoulouvasilikiart.tumblr.com/>

νηλός
2020

νηλός, ενυδρείο
άμμος
2020

Μαριλένα Παπακυριάκου Marilena Papakyriakou

Βωμοί | Altars

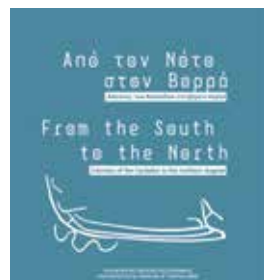
Μικροί βωμοί αφιερωμένοι σε θυσίες ανώνυμων, καθημερινών ανθρώπων. Φτιαγμένοι από λινό, σχοινί, ξύλο και χώμα, από τις ίδιες απλές ύλες που είναι φτιαγμένος ο κόσμος από τον οποίο προέρχονται. Υποδοχείς/δοχεία, όλων αυτών των μικρών επώδυνων θυσιών, απωλειών και συμβιβασμών, που κάνει ένας συνηθισμένος άνθρωπος, είτε για να ζήσει είτε για να πλησιάσει αυτό που νομίζει τελειότητα, σε μία εποχή που η ιερότητα της προσφοράς του δεν αναγνωρίζεται από κανένα. Και ενώ ο αρχέγονος βωμός θυσιαστήριο δεν υπάρχει πια, και το Ανώτερο Όν στο οποίο προσφέροντας θα έπαιρναν στήριξη έχει εκλείψει, οι άνθρωποι συνεχίζουν αθόρυβα να θυσιάζουν σε ένα πλήθος ταπεινών βωμών κάθε τι το πολύτιμο για αυτούς, ελπίζοντας

στην αναγνώριση των θυσιών τους. Στρυμωγμένα μικρά θυσιαστήρια, το ένα πάνω στο άλλο, προσπαθούν να ανέβουν ψηλά, να φτάσουν όλα μαζί, με μόνο όπλο το πλήθος τους, σε κάτι που να μοιάζει ιερό, ώστε η ατομική θυσία του καθενός να μην είναι μάταιη.

marilenapapakyriakou@gmail.com

158x100x100εκ.
εφημερίδα, λινάτσα, ξύλο,
σπάγγος, χώμα, κόλλα
2020

Σοφία Πεχλιβανίδου Sofia Pechlivanidou

Όψεις παιδικότητας | Childhood aspects

Αφορμή για το έργο μου στάθηκε το εύρημα «Αττικός αμφιπρόσωπος κώνθαρος».

Το συγκεκριμένο έργο ως ένα εύρημα αθηναϊνό, θα μπορούσε να αναφέρεται στην μεταβολή που υφίσταται ένα παιχνίδι, σύμβολο παιδικότητας ένα αρκουδάκι εν προκειμένω, στη διάρκεια ενός ταξιδιού προς αναζήτηση νέας πατρίδας. Η όψη του γίνεται διττή: από τη μία η ολοκαίνουρια και φροντισμένη και από την άλλη, εκείνη που προδίδει την ταλαιπωρία, τις κακουχίες και την αναγκαστική απώλεια της ομαλής καθημερινότητας ενός παιδιού που εγκαταλείπει το σπίτι του για να οδηγηθεί σε ένα νέο, άγνωστο μέρος. Ο προβληματισμός για την ύπαρξη καλού μέσα στο κακό, ομορφιάς μέσα στην ασχήμια και αντίστροφα ήταν ανέκαθεν έντονος. Προσπαθώντας να αναδείξω εικαστικά τις συνέπειες που επισύρει διαχρονικά η αναζήτηση νέας πατρίδας επιλέγω ένα παιχνίδι να αναλάβει το ρόλο του πομπού του μηνύματος: ότι όσο κι αν οι συνθήκες δεν επιτρέπουν στην παιδικότητα να ξεδιπλωθεί, εκείνη δεν παύει να υπάρχει ως ομορφιά μέσα στην ζοφερότητα της μεταναστευτικής πραγματικότητας.

pechlisn@gmail.com

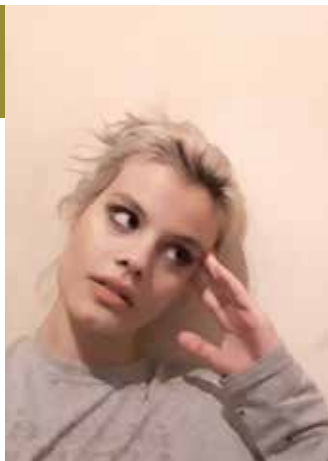

Αττικός αμφιπρόσωπος κώνθαρος,
480-470π.Χ.

35x40x40εκ.
λευκός πηλός
2020

Ασημένια Πλουμή
Asimena Ploumi

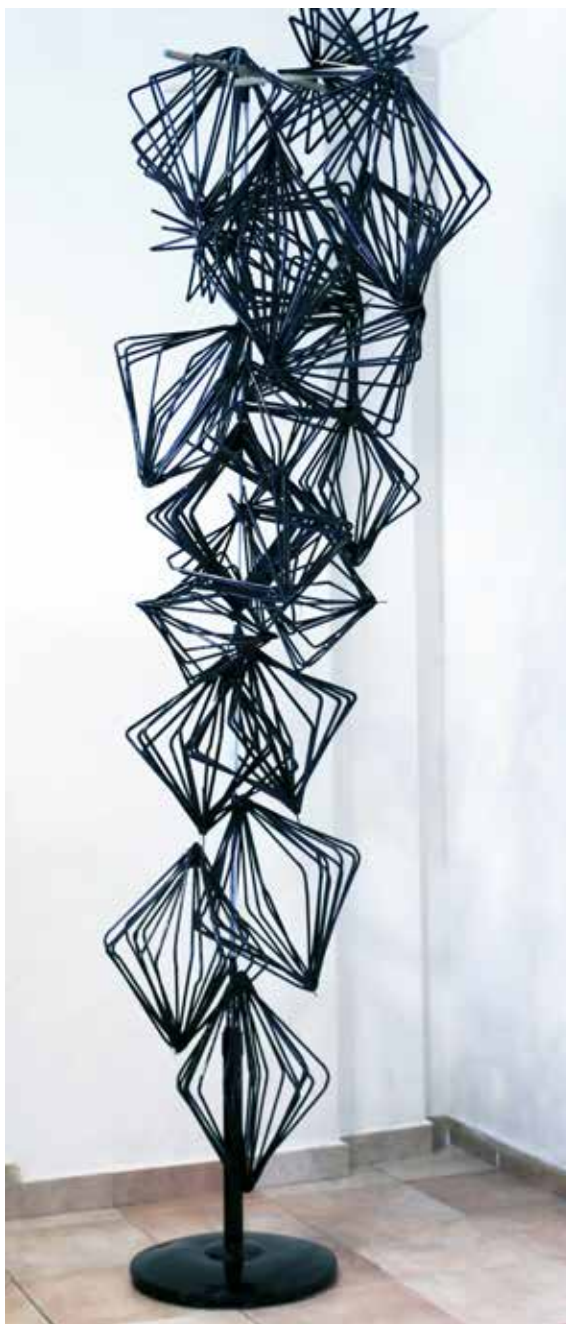
Των μοιρών ο ιστός |Fates' web

Κλωθώ, Λάχεσις, Ἄτροπος. Από αυτές πίστευαν οι Αρχαίοι ότι εξαρτάται το ριζικό μας, πως διαμορφώνεται η μοίρα μας. Κόρες της Νύχτας ύφαιναν τον ιστό των ανθρώπων, χάραζαν την πορεία τους προτού ακόμη γεννηθούν. Μόνο αυτές ήξεραν το τι μέλλει γενέσθαι. Παρόλα αυτά, στους θνητούς δόθηκε το εξής δώρο, η δυνατότητα να την αλλιάξουν, η επιλογή να ζήσουν τη ζωή που επιθυμούν. Όσοι ήταν αδικημένοι από αυτήν την αλλίαξαν ριζικά. Εγκατέλειψαν τους τόπους τους, τις ζωές τους και ξεκίνησαν να μεταναστεύουν. Με το έργο δίνω ένα στίγμα για το ριζικό αυτών των ανθρώπων, όπως ποιοι έμειναν πίσω, ποιοι προχώρησαν μπροστά, ποιοι τόλημσαν.

Κάθε γραμμή, κάθε ευθεία συμβολίζει μία πορεία, και όλες μαζί δημιουργούν νήματα

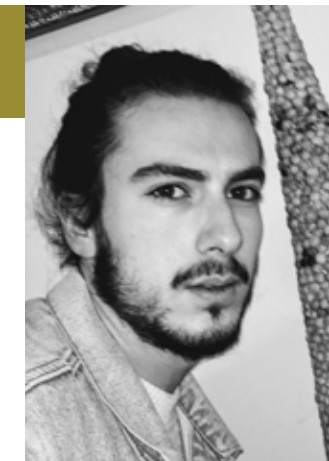
ζωής. Απλώνονται από την κορυφή μέχρι το έδαφος σαν ένας ιστός που ξεδιπλώνεται και αποκαλύπτει τα μυστήρια της μοίρας του καθενός.

minaploumi@gmail.com
_asimi

221x250x77εκ.
καλαμάκια, μαύρη κλωστή,
οδοντογλυφίδες
2020

Αντώνιος Σκαρτσιλάς
Antonios Skartsilas

Κυκλαδίτικος αμφορέας βοήβος | Cycladic amphora bulb

Με την χρήση ενός ισχυρού σχήματος, όπως αυτό του αμφορέα, και με την προσθήκη της ρίζας, επιχειρείται η ανάδειξη της τέχνης του παρελθόντος και της σημασία της σε κάθε τόπο και χρόνο. Το γλυπτό είναι η απάντηση στο ερώτημα: «Τι χρειάζεται ένας ειρηνικός αποικιστής, που προσδοκά το νέο ξεκίνημα, σε έναν ανεξερεύνητο προορισμό»; Σημαντικότερη επιρροή για το έργο στάθηκε το γεγονός ότι η τέχνη και ο πολιτισμός αποτελούν τις ρίζες ενός κράτους ή τόπου που παρομοιάζεται βοήβο, ο οποίος μεταφυτεύεται και ριζώνει όπου κι αν τον θάψεις.

Χρησιμοποιώντας υλικά «του φτωχού», όπως μια παλιά φιάλη και ζύμη, συνθέτω και πλάθω αυτή την οργανική φόρμα, αποδίδοντάς της χαρακτηριστικά έμβιου οργανισμού.

Ένας αμφορέας με ρωγμές σαν φλέβες, στόμιο κόκκινο σαν τα ούλα και μια μακριά ραπανοειδή ρίζα ξαπλώνει σε μία θαλασσινή πέτρα.

skarts.antonis@gmail.com

20x50x16εκ.
παλιιά γυάλινη φιάλη,
αλατοζύμη
2020

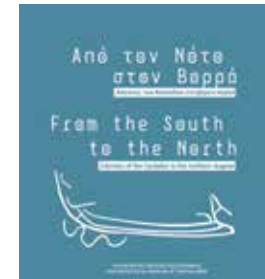
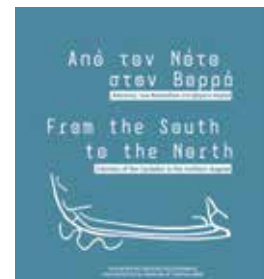
Αντώνιος Τσέος Anthony Tseos

Βωμός | Altar

Επηρεαζόμενος από ευρήματα της περιοδικής έκθεσης όπως το βωμό, τις ποδοπέδες, την προτομή της θεότητας, τις κοινωνικοοικονομικές και τεχνολογικές αλλαγές που συντελούνται κατά την αρχαϊκή περίοδο, τον 'θεσμό' των αποικιών και την αφηγηματική εικονογράφηση των αγγείων, επιχειρώ ένα σχόλιο και αναζητώ κοινούς τόπους σε νεότερες ιστορικές περιόδους αλλιώς και στο παρόν.

Τι είναι βωμός; Ιερός τόπος θυσίας; Τι θυσιάζεται; Τι είναι αυτό που κάνει κάτι... ιερό;

atseos@yahoo.gr

80x130x90εκ.
εξηλασμένη και διογκωμένη ποηλυστερίνη, ακρυλικός
στόκος, ακρυλικά, ατλακόη, χρώματα σκόνης, μέταλλο,
νερό, νομίσματα
2020

Ιερεμίας Χαραλαμπίδης Ieremias Charalampidis

Βιομηχανικός μελανισμός | Industrial melanism

Η καταστροφή της φύσης, η ρύπανση και η μόλυνση του περιβάλλοντος, οι μουντές πόλεις και οι βιομηχανικές περιοχές, ήταν οι προβληματισμοί που με οδήγησαν να εξετάσω την σχέση του ανθρώπου με την φύση. Ο άνθρωπος επεμβαίνει στη φύση με θετικό ή τις περισσότερες φορές με αρνητικό τρόπο. Αχατογράφτοι τόποι, μπορεί να είναι τόποι οικείοι που αλληλίζουν, λόγω της επίδρασης της ανθρώπινης δραστηριότητας χωρίς να γνωρίζουμε την εξέλιξή τους. Το έργο μου αποδίδει τοπία - τόπους εμφάνισης του φαινομένου του βιομηχανικού μελανισμού, της προσαρμογής των όντων στο νέο αχατογράφητο περιβάλλον.

ieremias00@gmail.com

29x38x32εκ.
κεραμικό
2020

Στρατής Χατζηευστρατίου Stratis Chatziefstratiou

Ταξίδι | Journey

Το έργο Ταξίδι, αποτελεί μια κατασκευή από σύρμα και αλουμίνιο (σε γύψινη βάση) από τα οποία δημιουργήθηκαν 478 σαϊτούλες. Σε αντιστοιχία με την τοποθέτησή του (με κατεύθυνση από το νότο προς τον βορρά), το έργο παραπέμπει στο ταξίδι που έκαναν οι μετανάστες και οι πρόσφυγες από τις πατρίδες τους προς το βορρά, αναζητώντας μία καλύτερη ζωή. Το ιπτάμενο στοιχείο -η σαϊτα- αποτελεί έμπνευση παρατήρησης και σύγχρονης εικαστικής απόδοσης των πτηνόμορφων κοσμημάτων και ταφικού ευρήματος «Σιωπηλά Μηνύματα». Τα πτηνόμορφα κοσμήματα που τοποθετούνταν στον τάφο, αποτελούσαν το σύμβολο του τέλους της ζωής και της έλευσης του θανάτου.

Κάθε μία από τις 478 σαϊτες του έργου συμβολίζει τα 478 αντικείμενα της περιοδικής

έκθεσης του μουσείου «Από τον Νότο στον Βορρά: αποικίες των Κυκλάδων στο βόρειο Αιγαίο».

stratis312@gmail.com

Πτηνόμορφα κοσμήματα
4ος αι. π.Χ.

42,5x64,5x64εκ.
σύρμα, αλουμίνιο
2020

